

til selvbestemmelse. Den svenske repræsentant udtrykte håb om, at koloniudvalget i løbet af 1972 ville foretage en grundig undersøgelse af, hvorledes de små koloniområder bedst kunne tilrettelægge deres fremtid gennem fri udøvelse af selvbestemmelsesretten. Selvbestemmelse og uafhængighed var ikke een og samme ting. Uafhængighed var kun et af de alternativer, selvbestemmelse kunne føre til.

De østeuropæiske og afro-asiatiske lande, der beskæftigede sig med emnet, henholdt sig til, at samtlige koloniområder, uanset størrelse, beliggenhed og naturrigdomme, havde krav på uafhængighed. Man krævede fjernelse af militærbaser og installationer i koloniområder og beklagede, at visse af kolonimagterne nægtede at modtage besøgsmissioner til de af dem administrerede områder.

Den 16. december 1971 vedtog udvalget med 73 stemmer for, 0 imod, medens 18 afstod (vestlige lande, herunder de nordiske) et resolutionsforslag vedrørende Amerikansk Samoa, Bahama, Bermuda, De britiske Jomfruøer, Brunei, Cayman-øerne, Cocos (Keeling)-øerne, Gilbert og Ellice-øerne, Guam, Montserrat, Ny Hebriderne, Pitcairn, St. Helena, Seychellerne, Solomon-øerne, Turks og Caicos-øerne og De amerikanske Jomfruøer. I modsætning til de tidligere års resolutioner vedrørende små koloniområder omfattede resolutionen ikke de med Storbritannien associerede områder i Det karibiske Hav (disse blev behandlet i en særskilt resolution).

Resolutionens operative del indeholder bl. a. en anmodning til de administrerende magter om at tage alle nødvendige skridt for at sikre hurtig opnåelse af de i kolonideklarationen indeholdte mål. Det bekræftes, at ringe størrelse, beliggenhed og begrænsede ressourcer på ingen måde bør forsinke efterlevelsen af kolonideklarationen. Der udtrykkes misbilligelse af ethvert forsøg på at fremkalde et delvis eller totalt brud på den nationale enhed og territoriale integritet i koloniområderne og af oprettelsen af militære baser og installationer i disse områder som værende uforeneligt med FN-pagtens principper og res. 1514 (XV). Endelig anmodes de administrerende magter om påny at overveje deres holdning over for modtagelsen af besøgsmissioner, og koloniudvalget anmodes om fortsat at have opmærksomhe-

den henvendt på disse områder, især på spørgsmålet om udsendelse af besøgsmissioner.

I en stemmeforklaring fremhævede den britiske repræsentant, at tilstedeværelsen af militærbaser i nogle af de af Storbritannien administrerede områder var i overensstemmelse med den lokale befolknings ønske og på ingen måde var uforeneligt med FN-pagtens eller kolonideklarationens formål og principper.

Resolutionsforslaget blev vedtaget af plenarforsamlingen den 20. december 1971 med 98 stemmer for, 1 imod (Costa Rica), medens 19 afstod. Stemmemonstret var som ved afstemningen i 4. udvalg, hvor bl. a. Costa Rica og Malawi (der afstod i plenarforsamlingen) ikke var til stede under afstemningen. (Res. 2869 (XXVI)).

Antigua, Dominica, Grenada, St. Kitts-Nevis-Anguilla, St. Lucia og St. Vincent.

Trinidad og Tobago fremlagde den 14. december 1971 i 4. udvalg med Ghana, Guyana, Jamaica, Nigeria, Tanzania og Ægypten som medforslagsstillere et procedureresolutionsforslag vedrørende de med Storbritannien associerede områder i Det karibiske Hav: Antigua, Dominica, Grenada, St. Kitts-Nevis-Anguilla, St. Lucia og St. Vincent.

I resolutionsforslaget anmodes koloniudvalget om at behandle områderne under dets mødesamling i 1972 og aflægge beretning til 27. generalforsamling. Det koloniudvalget i realiteten forudses at skulle gøre er at foretage en vurdering af, om befolkningerne i områderne kan siges at have udøvet deres selvbestemmelsesret.

Resolutionsforslaget blev vedtaget samme dag, med 66 stemmer for, 0 imod, medens 3 afstod (Argentina, Frankrig og USA). Storbritannien tilkendegav ikke at deltage i afstemningen.

Plenarforsamlingen vedtog forslaget den 20. december 1971 med 110 stemmer for, 0 imod, medens 7 afstod. (Barbados, Belgien og Luxembourg, der stemte for ved afstemningen i udvalget, afstod tillige med Malawi, der ikke var tilstede ved afstemningen i udvalget). (Res. 2867 (XXVI)).